

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 23/2016-38

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. marca 2016 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka, sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Petra Brňáka prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Ľubomírom Hnátom, Guothova 20, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 23 D 442/2003, Dnot 70/2003 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 23 D 442/2003, Dnot 70/2003 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 23 D 442/2003, Dnot 70/2003 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. ■■■■■ priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava IV p o v i n n ý zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava IV je p o v i n n ý uhradiť ■■■■■ trovy právneho zastúpenia v sume 296,44 € (slovom dvestodeväťdesiatšesť eur a štyridsaťštyri centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. Ľubomíra Hnáta, Guothova 20, Bratislava, číslo účtu ■■■■■ vedeného v ■■■■■, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti ■■■■■ vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. decembra 2015 doručená sťažnosť ■■■■■ (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 23 D 442/2003, Dnot 70/2003.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

«Uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 23D442/2003, D/not 70/2003 z 12. mája 2006 bolo rozhodnuté v dedičskej veci po poručiteľke (mojej matke) ■■■■■ .. (ďalej len „Uznesenie o dedičstve č. 1“). ...

Predmetné Uznesenie o dedičstve č. 1 svojim odvolaním zo dňa 07. júna 2006 čiastočne napadli ostatní dedičia (t. j. moji súrodenci)...

Konanie bolo na Krajskom súde v Bratislave vedené pod sp. zn. 13CoD 69/2006. ...

Krajský súd v Bratislave svojim uznesením č. k. 13CoD 69/06-131 zo dňa 31. októbra 2006 Uznesenie o dedičstve č. 1 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. ...

Pojednávanie v dedičskej veci (sp. zn. Dnot70/2003, 23D/442/2003) bolo na Notárskom úrade [REDAKOVANÉ], ktorá je v predmetnej veci súdnou komisárkou, vytýčené na 29. apríl 2008. Z predmetného pojednávania sa môj právny zástupca (z dôvodu kolízie pojednávanií) vopred ospravedlnil a zároveň súdnu komisárku požiadal o vytýčenie a oznámenie nového termínu pojednávania. ...

V máji 2008 boli v predmetnej dedičskej veci vytýčené pojednávania na 30. júna 2008 a 09. júla 2008. Svojím listom zo dňa 16. júna 2008 označeným ako „Oznámenie o zrušení termínu pojednávania“ mi súdna komisárka, oznámila, že termíny pojednávania dňa 30. júna 2008 a 09. júla 2008 sa rušia a budú nahradené novým termínom. ...

Pojednávanie sa nakoniec uskutočnilo dňa 24. júla 2008. Súdnou komisárkou bolo odročené na neurčito s tým, že je potrebné vypracovať znalecký posudok a ďalšie pojednávanie bude vytýčené po doručení znaleckého posudku ustanoveného súdneho znalca.

V apríli 2009 vytýčila súdna komisárka termín pojednávania za účelom ukončenia dedičského konania na 19. máj 2009. Zo zápisnice z pojednávania je zrejmé, že v predmetnej veci bol vypracovaný a doručený v mesiaci marec 2009 Znalecký posudok č. 1/2009... Predmetný posudok žiadal môj právny zástupca zapožičať. Súdna komisárka odročila termín pojednávania na 04. jún 2009 s tým, že pripraví návrh dohody na dedenie pozemkov (orná pôda a les) po poručiteľke. ...

Uznesením Okresného súdu Bratislava IV č. k. 23D442/2003-336, D/not 70/2003 zo dňa 24 februára 2010 (ďalej len „Uznesenie o dedičstve č. 2“) bolo opätovne rozhodnuté v dedičskej veci po mojej matke, ktorá zomrela... cca pred dvanástimi rokmi. ...

Proti Uzneseniu o dedičstve č. 2 som v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie...

Krajský súd v Bratislave svojim uznesením č. k. 16CoD/25/2010-370 Uznesenie o dedičstve č. 2 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. ...

V júni 2012 vytýčila súdna komisárka termín pojednávania na 26. júna 2012. Vzhľadom na skutočnosť, že môj právny zástupca bol v danom termíne mimo územia Slovenskej republiky, požiadal o zmenu termínu pojednávania. ...

V júni 2012 vytýčila súdna komisárka termín pojednávania na 10. júla 2012, pričom ho neskôr zmenila na 18. júla 2012. ...

Následne bola môjmu právnenému zástupcovi doručená výzva na vyjadrenie a predloženie dôkazov zo dňa 20. augusta 2012, na ktorú reagoval svojim podaním zo dňa 27. augusta 2012, označeným ako „Vyjadrenie a predloženie dôkazov“. ...

Dňa 25. septembra 2012 sa v predmetnej veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito. ...

Dňa 20. marca 2013 bolo môjmu právnenému zástupcovi doručené v poradí tretie Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV o dedičstve (ďalej len „Uznesenie o dedičstve č. 3“). Predmetné rozhodnutie je datované na 22. februára 2012, t. j. bolo mu doručené po vyše jednom toku od jeho vyhotovenia. Proti predmetnému uzneseniu som podala odvolanie. ...

Krajský súd v Bratislave svojim uznesením č. k. 14Cod 9/2013-473 zo 17. februára 2014 Uznesenie o dedičstve č. 3 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. ...

Súdna komisárka vytýčila termín pojednávania na 30. septembra 2014. V septembri 2014 mi bolo doručené oznámenie o zmene termínu pojednávania z 30. septembra 2014 na 6. október 2014. ...

Predmetné pojednávanie sa uskutočnilo, pričom bolo odročené na 10. november 2014. Pojednávanie dňa 10. novembra sa uskutočnilo, pričom bolo odročené na neurčito. Predmetné konanie tak nebolo do dňa podania tejto sťažnosti, t. j. po 12tich rokoch odo dňa úmrtia poručiťky právoplatne skončené..»

Sťažovateľka poukazuje na celkovú dĺžku dedičského konania, ktoré trvá už viac ako 12 rokov a dosiaľ nie je právoplatne skončené, a na nečinnosť okresného súdu v namietanom konaní žiadala, aby ústavný súd o jej sťažnosti takto rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1

V prílohe Vám zasielam prehľad úkonov a vyjadrenie notárky [REDAKOVANÉ], z ktorého je zrejmé, že táto vykonávala úkony smerujúce k rozhodnutiu vo veci bez zbytočných prietahov. Pričom poznamenávam, že ide o komplikovanú vec z dôvodu, že dedičia žiadajú započítanie na dedičský podiel [REDAKOVANÉ], čo neúmerne predlžuje konanie, pretože do konania je potrebné z tohto dôvodu pribrať znalca.

S poukazom na skutočnosť, že dosiaľ nedošlo k identifikácii niekoľkých nehnuteľností vo vlastníctve poručiteľky a bez ich identifikácie nemôže súd ďalej konať mám za to, že z hľadiska posudzovania zodpovednosti Okresného súdu Bratislava IV, prietahy v konaní nevznikli na strane tunajšieho súdu. Je tiež potrebné z celkovej doby trvania konania odpočítať časový úsek, v ktorom sa predmetný spis nachádzal na Krajskom súde v Bratislave za účelom konania a rozhodovania o podanom opravnom prostriedku v období od 21.06.2006 do 08.01.2007, od 02.07.2010 do 12.12.2011, od 19.07.2013 do 28.3.2014.

Vzhľadom na zistený stav konania sp. zn. 23D/442/2003 vedenom na Okresnom súde Bratislava IV zohľadňujúc okolnosti prípadu, ak Ústavný súd Slovenskej republiky dospeje k záveru, že došlo k porušeniu práva sťažovateľky, považujem priznanie ňou žiadanej sumy 5.000 eur za neprimerané (neprimerane vysoko požadované finančné zadostučinenie).

Je potrebné zdôrazniť aj tú skutočnosť, že sťažovateľka v konaní nevyužila účinný právny prostriedok (sťažnosť na prietahy), ktorým by umožnila súdu urobiť nápravu a odstrániť nečinnosť súdu.

Záverom konštatujem, že vzhľadom k okolnostiam prípadu, v označenej právnej veci, nedošlo k súdnym prietahom, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné. Navrhujem preto, aby Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že základné právo sťažovateľky [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 23D/442/2003, porušené nebolo.“

Sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podaní doručenom ústavnému súdu 29. februára 2016 zotrvala na dôvodnosti svojej sťažnosti.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde vo veci sťažnosti sťažovateľky upustil od ústneho pojednávania, pretože po

oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. V dôsledku toho senát predmetnú sťažnosť prerokoval na svojom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov, ich zástupcov a verejnosti len na základe písomne podaných stanovísk účastníkov a obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľka zároveň namietala aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie

veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť vecí, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu vecí) v posudzovanom konaní a jeho

význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

1. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že predmet posudzovaného konania (dedičské konanie) sa vzhľadom na ustálenie predmetu dedičstva a jeho hodnoty a na jeho rozsah a na návrhy dedičov na započítanie toho, čo niektorý z nich dostal za života poručiteľky, javí po skutkovej a právnej stránke ako čiastočne zložitý.

2. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd nezistil žiadne okolnosti, ktorými by sťažovateľka mohla prispieť ku vzniku priet'ahov.

3. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu v predmetnej veci.

Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 23 D 442/2003 zistil tento priebeh namietaného konania:

Posudzované konanie sa začalo 9. júna 2003 uznesením okresného súdu o začatí dedičského konania po poručiteľke zomrelej 23. mája 2003 po doručení jej úmrtného listu okresnému súdu. Spis bol okresným súdom doručený poverenému notárovi ako súdnemu komisárovi 25. júna 2003, ktorý následne vykonával úkony smerujúce k zisteniu okruhu dedičov, predmetu dedičstva a jeho hodnoty. Keďže k dedičskej dohode medzi dedičmi poručiteľky nedošlo, notár 27. apríla 2006 predložil spis okresnému súdu s návrhom konečných uznesení a okresný súd uznesením z 12. mája 2006 prvýkrát rozhodol o dedičstve. Predmetné prvé uznesenie okresného súdu bolo na odvolanie dedičov [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] zrušené Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. Obdobne bolo krajským súdom zrušené aj v poradí druhé uznesenie okresného súdu o dedičstve z 24. februára 2010

(uznesením krajského soudu z 27. října 2011) a v poradí třetí uznesení okresního soudu o dědictví z 22. února 2013 (uznesením krajského soudu ze 17. února 2014). Spis bol po poslednom zrušujúcom uznesení krajského soudu doručený okresnému soudu 28. března 2014, pričom ďalší úkon v spise je predvolanie účastníků na dědičské pojednávání povereným notářem a následují další úkony vykonávané povereným notářem (dožadania týkajúce sa zisťovania predmetu dědictví, predvolania na pojednávání a zápisy z pojednávání). Posuzované soudne konání dosial nie je právoplatne skončené a jeho celková doterajšia dĺžka presahuje 12 rokov.

Ústavný súd odhliadnuc od hodnotenia jednotlivých čiastkových úkonov okresního soudu a ním povereného notára ako soudního komísára v posuzovanom dědičskom konaní konštatuje, že vzhľadom na celkovú dĺžku konania v trvaní viac ako 12 rokov bez jeho právoplatného skončenia konanie ako celok charakterizuje neefektívna činnosť okresního soudu. Ústavný súd poukazuje na to, že dědičské konání je konáním soudním a notár v ňom v súlade s § 175za OSP len vykonáva úkony z poverenia konajúceho okresního soudu. Okresný súd je tým subjektom, ktorý nesie v plnej miere zodpovednosť za zabezpečenie bezprietahového priebehu dědičského konania a za vecne správny postup notára ako soudního komísára v súlade s § 175zb a § 175zd OSP.

Ústavný súd preto konštatuje, že postupom okresního soudu v posuzovanom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal.

Ústavný súd v zmysle § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha finančného zadost'účinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'účinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka žiadala o priznanie primeraného finančného zadost'účinenia v sume 5 000 € z dôvodov uvedených v sťažnosti poukazujúc najmä na dlhotrvajúcu právnu neistotu.

Cieľom primeraného finančného zadost'účinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadost'účinenia.

Pri určení primeraného finančného zadost'účinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'účinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Ústavný súd považoval priznanie sumy 3 000 € sťažovateľke za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Pri ustálení sumy finančného zadost'učinenia ústavný súd prihliadal na celkovú dobu posudzovaného súdneho konania a jeho priebeh a na mieru zavinenia okresného súdu na vzniknutých prier'ahoch v posudzovanom konaní.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľka bola vo veci úspešná, a preto bolo potrebné rozhodnúť o úhrade trov konania okresným súdom. Právny zástupca sťažovateľky si uplatnil náhradu trov konania v sume 296,44 €.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2015 je 139,83 € a hodnota režijného paušálu je 8,39 €. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2016 je 143 € a hodnota režijného paušálu je 8,58 €.

S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľke nárok na úhradu trov za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2015 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti ústavnému súdu) v sume 296,44 € vrátane režijného paušálu (2 x 139,83 € + 2 x 8,39 €).

Trovy konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. marca 2016